

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

לפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ פריבס, מ' כדורי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אביעד דוויק
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

הנאשמת [REDACTED] (קטינה)
ע"י ב"כ עוה"ד לאה צמל ומוחמד מחמוד

גזר דין

השופטת ח' מאק-קלמנוביץ:

האישום

1. הנאשמת היא קטינה ילידת 12.3.07. ביום 20.4.23, לאחר ניהול הוכחות, נקבעה אשמתה בעבירות של מעשה טרור של ניסיון רצח לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור ותשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור"), ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק. מדובר באירוע מיום 8.12.21, בו דקרה הנאשמת באמצעות סכין את המתלוננת, מ.כ., שעברה ברחוב בשכונת שיח ג'ראח בירושלים עם חמשת ילדיה הקטנים. בכתב האישום בו הואשמה הנאשמת, כמו גם בהכרעת הדין, מתואר כי בלבה של הנאשמת גמלה החלטה לדקור למוות אדם יהודי. לצורך כך היא הצטיידה בסכין בעלת להב של כ-20 ס"מ והכניסה אותו לתיק בית הספר שלה. בדרכה לבית הספר הנאשמת הורידה את כיסוי הראש מעל ראשה והוציאה את הסכין מתיקה. המתלוננת עברה בסמוך לנאשמת, כשהיא עוטה כיסוי ראש וילדיה חובשים כיפה כך שהם בעלי חזות יהודית – דתית. הנאשמת הגיעה לקרבת המתלוננת, שלפה את הסכין ודקרה את המתלוננת בחלק העליון של גופה, בצד ימין של גבה, במטרה להורגה. מיד לאחר מכן ברחה הנאשמת מהמקום בריצה אל בית הספר הסמוך, בו היא לומדת, שם החליפה את בגדיה העליונים במטרה להסתיר את זהותה. המתלוננת פונתה לבית חולים, כאשר הסכין נעוץ בגבה מעל סקופלה ימין. בבית החולים הוצא הסכין מגבה של המתלוננת, והיא סבלה מחתך בעומק של כ-1.5

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] קטינה

ס"מ ובאורך של 2 ס"מ. הנאשמת הודתה בעיקרי העובדות שיוחסו לה, אולם טענה כי לא התכוונה לגרום למותה של המתלוננת, וכי הפציעה השטחית שנגרמה לה מצביעה על כך שהדקירה לא היתה חזקה ולא נועדה לגרום למותה של המתלוננת. בהכרעת הדין מיום 20.4.23 נדחו טענות הנאשמת. בין היתר נקבע כי על אף שמדובר בדקירה יחידה שגרמה לפציעה שטחית יחסית, מעשיה של הנאשמת מקיימים את היסודות העובדתיים והנפשיים של העבירה של נסיון לרצח, ומאחר שהפגיעה כוונה נגד אישה יהודיה בעלת חזות יהודית בולטת, ללא כל סיבה אחרת, הרי שמתקיימים גם היסודות הנדרשים לעבירה לפי חוק המאבק בטרור.

טיעוני הצדדים

2. בטיעונו לעונש עמד ב"כ המאשימה על כך שמדובר באירוע מתוכנן מראש, שהנאשמת הצטיידה לקראתו בסכין גדולה ועקבה אחר המתלוננת. הוא הוסיף כי הנאשמת ביצעה את הדקירה בנוכחות ילדיה הקטנים של המתלוננת, כיוונה את הדקירה לפלג גופה העליון של המתלוננת, לבית החזה, ולצורך הדקירה נדרשה להפעיל כח לא מבוטל. לדבריו האירוע לא הסתיים בתוצאה חמורה יותר בדרך נס, והנאשמת התכוונה לבצע רצח ממניע אידיאולוגי, בשל היותה של המתלוננת יהודיה. ב"כ המאשימה ציין גם את ניסיונה של הנאשמת לברוח לבית הספר ולהסתיר את זהותה על ידי החלפת מעיל עם חברתה, את הכחשתה את המיחוס לה בחקירות ואת העובדה שעד עתה הנאשמת לא הביעה חרטה או ביקשה סליחה. לדבריו המסקנה אליה הגיע שירות המבחן בתסקירו, בדבר קבלת אחריות ראשונית, אינה מתיישבת עם התנהגותה של הנאשמת.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין שיידונו להלן. הוא ציין כי הנאשמת ביצעה מעשה טרור, וכי מטרת חקיקת חוק הטרור הינה החמרה בענישה. לדבריו, על אף שהנאשמת היתה כבת 14.5 בעת ביצוע העבירה, היא לא התנהגה כקטינה, ומכל מקום עבירות מסוג זה נעברות לעיתים קרובות על ידי קטינים, כך שהצורך בהעברת מסר מרתיע מתקיים גם כשמדובר בנאשמת שהיא קטינה. התובע הפנה גם לתסקיר נפגעת העבירה, והוסיף כי על אף שהתוצאה הפיזית אינה חמורה במיוחד, האירוע משפיע על המתלוננת ועל כל ביתה ומשפחתה, והיא סובלת מפוסט טראומה ומחרדה. את שאלות ההבהרה שהפנו הסניגורים כלפי עורכת תסקיר נפגעת העבירה הגדיר ב"כ המאשימה כקנטרניות בחלקן.

בסופו של דבר ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשמת, ולהטיל עליה עונש של 14 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת. לעניין גובה הפיצוי ציין ב"כ המאשימה כי בהתאם לפסיקה אין בקטינות ומצב כלכלי כדי להשפיע על הפיצוי.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ" (קטינה)

3. ב"כ הנאשמת עו"ד צמל טענה כי הכרעת הדין בעניינה של הנאשמת כואבת מאד, וכי "ברור בהחלטה לנו שמוצאה הכריע במידה רבה את הקביעות". היא הוסיפה כי קיימת ידיעה לגבי ה"בעייתיות" בשכונת מגוריה של הנאשמת, שיח ג'ראח, ולמרות זאת במשך שנים לא היה שום סכסוך ושום מגע בין משפחתה של הנאשמת לבין שבע משפחות יהודיות המתגוררות בשכונת אליה.

הסניגורית טענה לאכיפה בררנית, והוסיפה כי אין לקבל את העמדה לפיה לכל ערבי "כוונה מובנית להמית יהודי". היא הפנתה לאירוע אחר שבו לדבריה יהודי שהואשם בעבירה חמורה בהרבה שוחרר בערבות, וטענה באופן כללי כי יחסן של רשויות התביעה שונה ומקל כשמדובר ביהודים התוקפים ערבים.

בנוגע לאירוע שבפנינו טענה ב"כ הנאשמת כי מדובר במכה יחידה, שעוצמתה לא היתה גדולה, והסכין נשאר בגופה של המתלוננת בשל סוג הבגד שלבשה. היא ציינה כי המתלוננת לא היתה מודעת להימצאות הסכין בגבה, עד ששמעה על כך מפי ילדיה.

בנוגע למניע לביצוע העבירה טענה הסניגורית כי הנאשמת לא ארבה לקרבן אלא פגעה במתלוננת שהזדמנה בדרכה. לדבריה אין הסבר לעובדה שהנאשמת הצטיידה בסכין והחביאה אותו בתיקה (על אף שבבית הספר נהוג לעשות חיפושים), ועם זאת טענה שהנאשמת לא פעלה מתוך זדון.

4. הסניגורית ציינה את גילה הצעיר של הנאשמת, המשליך על דרגת החומרה של המעשים ומצביע על חוסר בשלות והעדר יכולת להבין לעומקם את המשמעות והחומרה של המעשים. היא עמדה על הצורך בשיקום כשמדובר בעבריינים צעירים, והפנתה לפסקי דין הדנים במעמדם המיוחד של קטינים בהליך המשפטי ובאחריות המופחתת החלה עליהם בשל גילם הצעיר וחוסר היכולת להפעיל שיקול דעת ראוי.

בהתייחס לתסקיר נפגעת העבירה טענה הסניגורית כי חלק מהתיאורים המופיעים בתסקיר (לדוגמא, התבטאות בנוגע לקור רוח ונחישות של הנאשמת), אינם מצויים בידיעתה של עורכת התסקיר. הסניגורית ציינה שהמתלוננת חשה יציבות, ביטחון ומוגנות בסביבת מגוריה למרות חוסר השקט בשכונה, והיא אף המשיכה בפועל בחיי השגרה והמשפחה. לטענתה קיימת בתסקיר נפגעת העבירה מגמה של העצמת הנזק במטרה להצדיק תשלום פיצוי גבוה.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

בהמשך דבריה ציינה הסניגורית כי הנאשמת בעלת יכולת נפשית ושכלית והיא משתתפת בתכנית לימודים בזמן מאסרה. הנאשמת אף צפויה לחזור לאחר ריצוי מאסרה לבית נורמטיבי, והיא הביעה רצון ללמוד ולהיות וטרינרית. היא הפנתה לתסקיר שירות המבחן, לאמור בו בנוגע למשפחה שאינה מחנכת את ילדיה לגזענות, שהאירוע נפל עליה כרעם ביום בהיר, ולכך שאב המשפחה פוטר מעבודתו, הוחזר אליה ופוטר פעם נוספת. הסניגורית הפנתה לתסקיר גם לעניין קבלת האחריות וחומרת ההתנהגות, ולזיהוי המניעים למעשה. לטענתה העונש ההולם אינו עולה על 4 שנות מאסר.

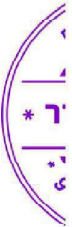
5. ב"כ הנאשמת עו"ד מחמוד הבהיר כי הוא חולק על הקביעות בהכרעת הדין. הוא שב והעלה טענות בנוגע לחוות הדעת הרפואית וזהותו של המומחה הרפואי שהעיד; שאלות שנדונו כבר בהכרעת הדין. אף הוא טען כי הנאשמת היתה קטינה בת 14, וכי הפגיעה הגופנית במתלוננת מינורית, וזאת בשל אופי התקיפה ולא בשל "נס". הסניגור הפנה למספר פסקי דין וביקש להגיש פסיקה נוספת, וטען כי עונש של 14 שנות מאסר חורג מרמת הענישה המקובלת. הוא ביקש להזכיר כי לאחר ריצוי מאסרה, הנאשמת עתידה לחזור אל שכונת מגוריה, וביקש לתת תקווה לחיים משותפים ולהימנע מענישה מחמירה. לדברי הסניגור, על אף ה"כותרת" של נסיון לרצח, מעשיה של הנאשמת אינם כה חמורים וניתן להסתפק בתקופת מאסר של 3 שנים.

6. **אביה של הנאשמת** ביקש להבהיר כי המשפחה אינה תומכת בגזענות, וכי הוא עובד עם יהודים, מבקר בבתיאם ומארח אותם בביתו. הוא הוסיף כי לנאשמת היו בעיות במשפחה, אולם הרקע למעשיה לא היה גזעני והיא לא התכוונה לפגוע ביהודים.

הנאשמת עצמה ביקשה להקל בעונשה שכן היא רוצה להמשיך בלימודים בחו"ל, ובכלא לא לומדים מספיק. לדברי הנאשמת יש לה עתיד והיא רוצה "להגיע למשהו". היא ביקשה "שיהיה קצת אמפתיה לזה". הנאשמת לא ביקשה סליחה ולא הביעה חרטה על מעשיה.

7. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לפסקי דין אלו:

ע"פ 2377/19 **עא"ש אפגאני נ' מדינת ישראל** (22.5.22) – המערערת הורשעה במעשה טרור של נסיון לרצח ובהחזקת סכין, לאחר שהתקרבה לעבר חיילים כשבידיה סכין, ונעצרה על ידם במרחק של כמטר מהם. המערערת הורשעה ברוב דעות בבית המשפטי המחוזי, כאשר דעת המיעוט סברה שיש להרשיעה בעבירות של החזקת סכין ואיומים בלבד. המערערת נדונה

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

בבית המשפט המחוזי ל-15 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגישה על הרשעתה נדחה. הערעור על חומרת העונש התקבל כך שעונש המאסר הופחת בשנה אחת והועמד על 14 שנה, בשל התפתחות מאוחרת במצבה הרפואי, תוך הבהרה שבמועד בו ניתן גזר הדין לא היה מקום להתערב בו.

ע"פ 8567/19 וסאם דבס נ' מדינת ישראל (16.5.22) – המערער בתיק זה הורשע בבית המשפט המחוזי לאחר שמיעת ראיות בעבירה של מעשה טרור של נסיון רצח, כאשר הניף סכין ורץ לעבר שוטרת במחסום. בעקבות קריאות לעצור וכיוון נשק נגדו, המערער עצר והשליך את הסכין מידו. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה בין 15-14 לבין 20-19 שנות מאסר. על המערער הוטל עונש של 16 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי, לאחר שהובאו בחשבון דפוסי אישיות בעייתיים ובעיות נפשיות, וכן הבע חרטה שלא מתוך הפנמה מלאה של הפסול במעשיו. בערעור הופחת עונש המאסר ל-14 שנים, תוך התחשבות, בין היתר, בכך שהמערער חזר בו מערעורו ולקח אחריות על מעשיו, ובחוות דעת בתחום הפסיכיאטרי.

; תפ"ח (מחוזי י-ם) 5220-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני (9.5.23) – המערער היה קטין כבן 16 במועד ביצוע העבירה, והורשע בעבירות של מעשה טרור של נסיון לרצח והחזקת סכין. המערער הלך בעקבות המתלונן, אדם בעל חזות יהודית דתית, ודקר אותו בגבו בעוצמה, הדקירה חדרה לעמוד השדרה. מעוצמת הדקירה להב הסכין נותר בגוף המתלונן והידית ניתקה ממנו. המערער נמלט, כשזוהה על ידי שוטר פנה אל השוטר בתנועה מאיימת ונורה. למתלונן נגרמו פגיעות חמורות. חוט השדרה שלו נחתך ונגרמו לו שברים.

במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית, הנאשם נדון למאסר לתקופה של 15 שנים ומאסר על תנאי. כמו כן הוטל עליו פיצוי בסך 258,000 ₪.

תפ"ח (מחוזי ב"ש) 49445-11-20 מדינת ישראל נ' ואליד אבו מדיעם (27.4.22) – הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של מעשה טרור של נסיון רצח והחזקת סכין. הוא הגיע לירושלים במטרה לפגוע בשוטרים יהודים לאחר שערך הכנות והצטייד בסכין ובמברג. לאחר שעורר חשד נערך עליו חיפוש, המברג נמצא והנאשם הודה במהלך החיפוש גם בהחזקת הסכין, ואמר שהתכוון לבצע פיגוע בהר הבית. נקבע מתחם בין 19-13 שנות מאסר, והנאשם נדון למאסר לתקופה של 14 שנים ומאסר על תנאי.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

מבחינה משפטית, נראה כי מדובר ברף העובדתי התחתון של עבירות מסוג זה, שכן הנאשם הצטייד באמצעים לביצוע העבירה, אולם הביטוי המעשי שלהם לא חרג מהחזקת הסכין והמברג על גופו.

תפ"ח (מחוזי מרכז) 20742-05-20 **מדינת ישראל נ' מחמד רישה** (19.9.22) – הנאשם הורשע בניסיון לרצח בנסיבות של מעשה טרור, ובכניסה לישראל שלא כחוק. הוא הסתער על המתלוננת, אישה בת כ-64, ודקר אותה בסכין עד שידית האחיזה נשברה. המתלוננת נמלטה זועקת לעזרה, והנאשם רדף אחריה עד שאדם שהזדמן למקום ירה בו. למתלוננת נגרמו פגיעות מרובות והיא טופלה בחדר ניתוח. נקבע מתחם בין 19-24 שנות מאסר, ועל הנאשם הוטל עונש מאסר למשך 21 שנים ופיצוי בסך 180,000 ₪.

תפ"ח (מחוזי י-ם) 21076-02-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.11.16) – הנאשמים, קטינים בגיל 15 ו-17 בעת ביצוע העבירות, הורשעו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של ניסיון רצח ובהחזקת סכין, ממניע גזעני. השניים הצטיידו בסכינים, ויחד עם שותף נוסף ניסו לדקור קבוצת יהודים באזור שער שכם. נאשם 1 דקר אחד מחבר הקבוצה במותו, וגרם לו חתך שהצריך טיפול רפואי ותפרים. קרבנו של נאשם 2 התחמק והוא לא הצליח לפגוע בו.

בית המשפט עמד על כך שגם צעירים בני גילם של הנאשמים נוטלים חלק במעשי הטרור בגל הטרור ששטף את המדינה. הוא ציין כי קטינות אינה מעניקה חסינות מפני ענישה ראויה, לרבות כליאה ממשית. הנאשמים נדונו לעונשים של 11 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 50,000 ₪ כל אחד מהם.

תפ"ח (מחוזי י-ם) 63571-10-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.11.16) – הנאשם, קטין מתחת לגיל 14 בעת ביצוע העבירות, הורשע בשתי עבירות של ניסיון לרצח ממניע אידיאולוגי ובהחזקת סכין. הוא פעל יחד עם שותף. השניים הצטיידו בסכינים, ושותפו דקר שני אנשים. תחילה דקר צעיר בעל חזות יהודית חרדית 2 דקירות בבית החזה, לאחר מכן השניים נמלטו מהמקום, והשותף דקר ילד בן 12 שרכב על אופניו, 4 דקירות באזור בית השחי והכתף. הנאשם רדף אחרי אדם נוסף כשהסכין בידו, עד שנטרל על ידי רכב. שותפו נורה ונהרג על ידי שוטר. לשני הנפגעים נגרמו פגיעות קשות מסכנות חיים.

בגזר הדין התייחס בית המשפט, בין כלל שיקוליו, לגל הטרור שבמהלכו מבוצעות עבירות מעין אלה גם על ידי ילדים, ובצורך בענישה משמעותית גם כשמדובר בקטינים.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

הנאשם נדון ל-12 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעים בסכומים של 80,000 ו-100,000 ₪.

8. ב"כ הנאשם הפנו אף הם לפסיקה.

לעניין טענת האכיפה הבררנית, והדין השונה החל, לטענתם, על יהודים ועל ערבים, הסניגורים הגישו את כתב האישום וצילומי פגיעות שנגרמו למתלונן בת"פ 61583-06-23 בבית משפט זה. לטענתם, על אף חומרת מעשיו של הנאשם שם, הוא הועמד לדין בעבירה חמורה פחות של חבלה בכוונה מחמירה, והוא נתון בפיקוח אלקטרוני ולא במעצר ממש.

בנוסף הפנו הסניגורים לפסקי דין אלו:

תפ"ח (מחוזי י-ם) 44824-09-21 **מדינת ישראל נ' באסל שוואמרה** (13.6.23) – בתיק זה שנדון בפנינו הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שכלל גם הסכמה עונשית בשתי עבירות של מעשה טרור של ניסיון לרצח, בהחזקת סכין ובשהיה בלתי חוקי בישראל. הנאשם הצטייד בסכין מטבח גדול, נכנס לחנות ודקר שני אנשים בעלי חזות חרדית. את האחד דקר הנאשם ארבע פעמים בגבו ופעם נוספת בגבו, ואת השני דקר בראשו, נאבק בו וניסה לדקור אותו פעם נוספת כדי להרגו. לשני המתלוננים נגרמו חתכים ופציעות משמעותיות, והם אושפזו למשך יומיים. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם נדון למאסר בפועל למשך 15 שנים ו-6 חודשים, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 80,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

תפ"ח 35048-04-17 **מדינת ישראל נ' רז עמיצור** (5.11.18) – הנאשם הורשע בהסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש בשורה של עבירות אלימות כלפי ערבים, שבוצעו על רקע קשרים שלהם עם נשים יהודיות. מדובר בארבעה אישומים שבהם יוחסו לנאשם עבירות שונות של חבלה, פציעה ותקיפה ממניע גזעני. בכל המקרים ביצע הנאשם את העבירות תוך הצטיידות ושימוש בנשק קר – סכין, מקל גולף, מפתח שבדי. בחלק מהמקרים מעשי התקיפה העיקריים נעשו על ידי מעורב אחר. הנאשם הודה ועבר תהליך משמעותי של הפנמה, עיבוד התהליך וכוונה אמיתית להשתקם ולחזור למוטב. הוטל עליו עונש של מאסר בפועל למשך 5.5 שנים, וכן מאסר על תנאי.

תסקיר נפגעת עבירה

9. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינה של נפגעת העבירה. הסניגורים ביקשו לחקור את עורכת התסקיר, ובהמשך, בעקבות החלטה שניתנה, בה דחינו את הבקשה, ביקשו לקבל

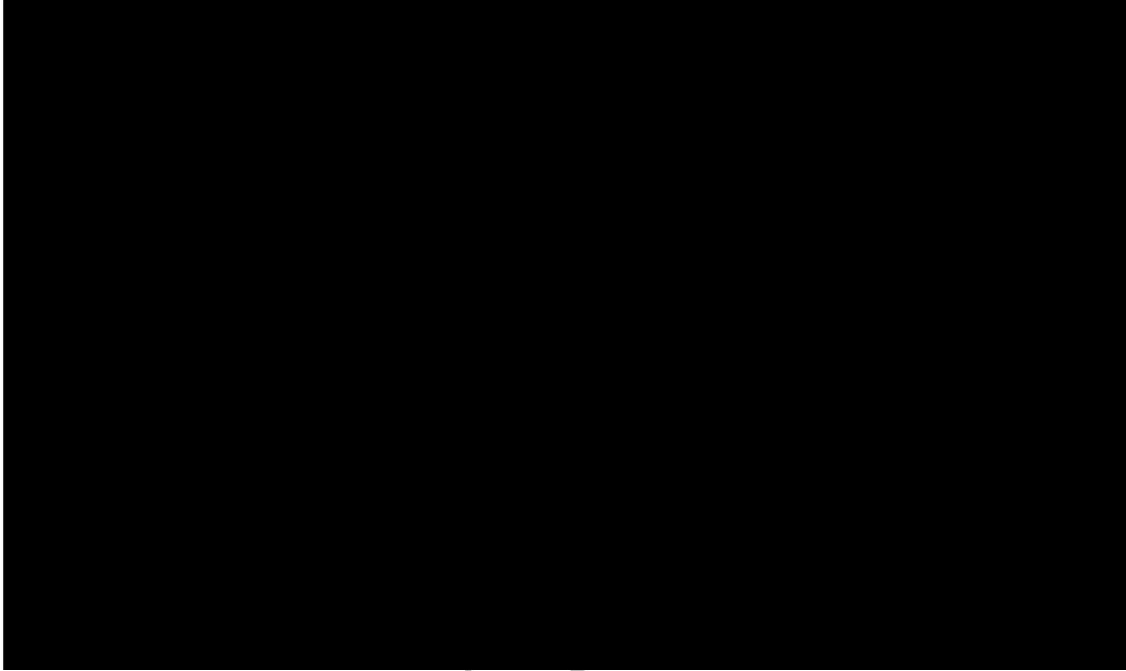

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ" (קטינה)

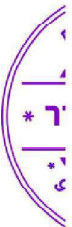
הסברים, השלמות ותשובות מעורכי התסקיר, אולם סברנו כי אין צורך בכך וכי הסניגורים יוכלו להעלות את טענותיהם במסגרת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת

10. מהתסקיר שהגיש שירות המבחן לנוער עולה כי הנאשמת גדלה במשפחה נורמטיבית ותומכת. כל ילדי המשפחה משולבים ולומדים במערכות החינוך. ההורים תוארו בתסקיר כמשכילים, סמכותיים ומעורבים בחיי ילדיהם. הורי הנאשמת תיארו מתיחות על רקע הדיונים המשפטיים והחיכוכים המתקיימים בנוגע לזכויות בבית המשפחה והצורך לפנותו "לטובת משפחות יהודיות". ההורים סיפרו כי שוחחו על הנושא עם ילדיהם וחשו כי הנושא מעורר אצל הילדים חוסר ביטחון סביב נושא המגורים וקורת גג, ופחד מפני פגיעה פיזית. הנאשמת מסרה לקצינת המבחן כי הנושא מעסיק יותר את אחיה הקטנים ולא אותה עצמה, והכירה בכך שלא ידעה להתמודד עם החשש שחוותה מפינוי ביתה. היא הביעה חרטה על ביצוע המעשה.

בהתייחס לעבירה עצמה, הנאשמת התקשתה לשתף במניעים לביצוע העבירה. הנאשמת שיתפה את עורכת התסקיר בכך שהמחשבה על ביצוע העבירות עלתה בדעתה בעקבות צפיה בסרטונים ברשתות חברתיות, בעניין פינוי בתים בשכונת מגוריה, והיה בכך כדי

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ" (קטינה)

להשפיע על התנהגותה. בצד האמר תיארה הנאשמת ויכוחים במשפחה על רקע חיובה בחבישת כיסוי ראש – חיג'ב, ושימוש בטלפון. בהמשך הנאשמת שיתפה כי היא מבינה את המחיר הכבד שהיא ומשפחתה משלמים בשל מעשיה. היא הבינה גם את השלכות המעשה על נפגעת העבירה ועל ילדיה שנכחו במקום, אף הציעה להביא להם במתנה בעל חיים כדי להכניס שמחה לליבם. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת לוקחת אחריות ראשונית על מעשיה, מצליחה לזהות את המניעים לביצועם ומגלה אמפתיה כלפי נפגעת העבירה באופן ראשוני. הנאשמת הביעה קושי הנובע מהריחוק בינה לבין הוריה ובני משפחה, וכן מהיותה הכלואה צעירה ביותר באגף, ללא חברת צעירות בנות גילה. עם זאת, היא מנצלת את הזמן במעצר באופן יעיל, בקריאה ובלמודים. בשל חומרת העבירה, קצינת המבחן נמנעה מהמלצה בעניינה של הנאשמת.

דיון וגזירת הדין

11. לנוכח חומרת המעשים שביצעה הנאשמת, אנו מרשיעים אותה בעבירות בהן נקבעה אשמתה.

12. אשר לעונש הראוי;

העבירה של ניסיון לרצח היא מהחמורות שבספר החוקים, וכשהיא מבוצעת מתוך מניע לאומני ואידיאולוגי, גוברת החומרה. ביטוי לכך ניתן בחוק המאבק בטרור, שבין מטרותיו העלאת רמת הענישה והגברת ההרתעה בעבירות הנעשות ממניע זה.

הנאשמת הצטיידה בסכין כאשר יצאה מביתה ללמודים בבית הספר. בדרכה נתקלה במתלוננת, שיצאה להביא את ילדיה למסגרות הלימודים. המתלוננת וילדיה דיברו עברית והיו בעלי חזות של יהודים דתיים. הנאשמת, במו ידיה ומבלי שקדמה לכך התגרות או אינטראקציה כלשהי, נעצה את הסכין בגבה של המתלוננת, בחלקו העליון. הפגיעה נעשתה בנוכחות ילדיה של הנפגעת, שהיו עדים לפגיעה באמם, והילדים הם שהבחינו בסכין שנוותר נעוץ בגבה.

13. בגזירת עונשם של נאשמים קטינים קיימת אמנם הכרה לכך שלא אחת "אין הכרתם ותודעתם מפותחת ובשלה באופן שעשוי היה לתרום במידה ניכרת למעורבותם במעשה העבירה, שאת משמעותו ותוצאותיו לא הפנימו ייתכן במלואם" (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.9.07)) אך הכלל הוא, כי קטינות אינה מעניקה חסינות מפני ענישה מחמירה ומאחורי סורג וברית, אף שיש להתחשב בה בגזירת עונשו של קטין. שיקולי השיקום

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטינה)

של עבריין קטין אין בהם כדי לאיין שיקולי ענישה נוספים של הרתעה וגמול, הנלמדים מחומרת העבירה ונסיבותיה (ע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (15.12.08)).

בעניינו, הנאשמת הבינה היטב את משמעות המעשה. הדבר עולה הן מתסקיר שירות המבחן והן מנסיבות האירוע, המחייבות תכנון מוקדם, הצטיידות בסכין והפעלת כח. כל אלו מביאים למסקנה לצורך בענישה מרתיעה משמעותית.

האיסור על נטילת חייו של הזולת ועל גרימת פגיעה חמורה בגופו של אדם אחר הם מושכלות יסוד, עקרונות מוסריים בסיסיים ואינטואיטיביים של כל בן אנוש. לפיכך קיים קושי בטענת הסניגוריה בדבר העדר בשלות או שיקול דעת לקוי של הנאשמת בשל גילה הצעיר. בנוסף, כפי שנפסק לא אחת, עבירות מסוג זה, על רקע "אידיאולוגי", מבוצעות במקרים רבים על ידי קטינים. מעשי טרור בכלל, ואירועי דקירה בפרט, בירושלים וברחבי הארץ, מבוצעים על ידי קטינים, כך שהצורך בענישה מרתיעה ומשמעותית חל גם, ולעיתים ביתר שאת, על קטינים (ראו לדוגמא ע"פ 8863/15 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.16); ע"פ 3520/16 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.16)).

14. הפגיעה הפיזית במתלוננת לא היתה חמורה. היא נפגעה מדקירה בודדת. הפצע שנגרם לה לא היה עמוק, היא קיבלה טיפול רפואי כירורגי ושוחררה לביתה לאחר מספר שעות. למתלוננת לא נגרמו נזקים פיזיים ארוכי טווח. עם זאת, גם אם הפגיעה הפיזית היתה קלה יחסית, לא ניתן להתעלם מהפגיעה הנפשית שנגרמה הן למתלוננת והן לילדיה, ומאובדן תחושת הביטחון. הפגיעה חורגת מגדר האישי והמשפחתי, והיא גורמת נזק גם למרקם החיים העדין והשביר בין יהודים וערבים החיים בירושלים, במיוחד בשכונות התפר.

על אף ניסיון הסניגוריה, שמצא ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן, לתלות את האירוע בקשיים אישיים של המתלוננת, לא מצאנו תשתית של ממש לקיומו של מניע כזה, כפי שצינו כבר בהכרעת הדין. הנאשמת גדלה בסביבה בטוחה ותומכת, וגם אם היו אי אלה חיכוכים במשפחה או בבית הספר, הם אינם חורגים מגדר המקובל אצל נערות צעירות בגיל ההתבגרות. כפי שצינו בהכרעת הדין, נסיבות האירוע מלמדות גם על קיומו של מניע גזעני.

15. לעניין קבלת אחריות על ידי הנאשמת, בתסקיר שירות המבחן מדובר על קבלת אחריות ראשונית, אולם במהלך המשפט, בעדותה של הנאשמת ובטיעונים לעונש, לא התרשמנו מקבלת אחריות על ידי הנאשמת, מכך שהשלימה עם הקביעה בדבר אחריותה למעשיה, ואף לא מהבעת צער, חרטה או אמפתיה כלפי המתלוננת. גם במסגרת "המילה

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

איסור פרסום

תפ"ח 43278-12-21 מדינת ישראל נ" (קטינה)

האחרונה" שאמרה בבת המשפט, הנאשמת לא מצאה לנכון לבקש סליחה או להביע חרטה, ועסקה רק בפגיעה בה ובעתידה שלה.

בבחינת נסיבות האירוע שבפנינו לאור פסקי הדין הדנים בעבירות דומות, כפי שפירטנו לעיל, אנו מביאים בחשבון את חומרת העבירה של ניסיון רצח, בעיקר כשהיא נעשית על רקע גזעני; את הפגיעה הקלה יחסית שנגרמה במקרה זה למתלוננת, את גילה הצעיר של הנאשמת, את העובדה שניהלה הוכחות ולא הביעה חרטה ממשית על מעשיה.

16. לנוכח כל האמור אנו מטילים על הנאשמת עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 12 שנים שיימנו החל מיום מעצרה של הנאשמת.
2. מאסר על תנאי לשנה, אם תבצע בתוך 3 שנים כל עבירה על רקע גזעני
3. פיצוי למתלוננת בסך 50,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.24.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כח' בחשוון תשפ"ד, 12 בנובמבר 2023, במעמד הצדדים.

מרדכי כדורי, שופט

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

